

Kwetsbare jongeren zijn gebaat bij dans

De passie, goesting en motivatie van de kunsten kunnen jeugdwerk wel degelijk verrijken, schrijven organisaties die jongeren kennis laten maken met cultuur.

In het artikel 'Sociale ongelijkheid kun je niet zomaar wegdansen' ([DS 13 februari](#)) wordt geïnsinueerd dat er maar één weg is voor jeugdwerk met kwetsbare jongeren, en dat die niet via creativiteit loopt. Het is een van de misverstanden over cultuureducatie met maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren, die we hier willen recht zetten. Een duidelijke reactie is nodig, alleen al uit respect en erkenning voor de jeugd die vol passie op een podium staat, muziek maakt, danst, filmt, ontwerpt, bouwt, schildert en streamt.

De vele cultuureducatieve organisaties in Vlaanderen die wekelijks 100.000 kinderen en jongeren bereiken, zien dat hun activiteiten werken. Ze zijn actief in jeugdbewegingen en -huizen, cultuurhuizen, jeugdinstituten, welzijnsorganisaties en scholen. Vaak doen ze dat samen met andere jeugdwerkorganisaties en jeugdwerkorganisaties.

In recent onderzoek rond cultuureducatie vinden we vurige pleidooien om kinderen en jongeren meer in contact te brengen met kunst en cultuur. Verschillende rapporten benadrukken het sterke effect ervan op hogere kansen tot ontwikkeling. Ook [Unesco-rapporten](#) uit 1999 en 2006 hebben een uitgesproken boodschap naar het jeugdwerk- en onderwijsbeleid. Het is de allerbeste inhoud om kinderen en jongeren creatief kapitaal te laten opbouwen en hun innovatief denken te stimuleren, klinkt het. Meer dan gelijk welke andere vorm van vrije tijd of onderwijs slagen dans, theater, muziek en beeldende en -audiovisuele kunsten erin om hen deze sleutelcompetenties te laten verwerven en ontwikkelen. Die vaardigheden zijn absoluut noodzakelijk in onze complexe samenleving met haar steeds sneller opeenvolgende uitdagingen. Creativiteit ontwikkelen zou hét onderscheidende vermogen moeten zijn voor de structuren die kinderen en jongeren ondersteunen. Hun creatief potentieel is de hoop van de hele samenleving.

Sport, cultuur, vrij spel, coderen ... vanuit het kinderperspectief zijn ze gelijkwaardig

Audrey Azoulay, Director-General of Unesco formuleerde het vorig jaar nog stringenter: 'Kunst, in al haar diversiteit, is een essentiële component van de algemene vorming en ontwikkeling van ieder individu. Vandaag zijn de vaardigheden, waarden en handelwijzen die uitgedragen worden door kunsten belangrijker dan ooit. (...). Als een vector van dialoog in de meeste ontwikkelde zin versnelt kunst sociale inclusie en tolerantie in onze multiculturele, verbonden samenleving.'

De vrije deelname aan kunst en erfgoed is een belangrijk artikel uit de lijst van kinderrechten. Ruim 500.000 kinderen en jongeren werken in Vlaanderen wekelijks aan hun artistieke vaardigheden binnen jeugdwerk, kunsten en in het deeltijds kunstonderwijs. Het is hun passie, het inspireert en geeft energie en perspectief (in coronatijden is dat zeker geen luxe).

Kinderen en jongeren die zich niet goed voelen, komen zelfs in de beste samenleving niet tot groei. Dit geldt evenmin wanneer een samenleving hen structureel discrimineert.

Jeugdwerk is een samenwerking van alle jeugdorganisaties. Alleen zo kunnen we op maat van ieder kind een mooie toekomst boetseren. '#Jeugdwerkwerkt': dat moet zo zijn voor alle kinderen ongeacht hun passies. De kinderrechten zijn als geheel onplitsbaar. Samen met iedereen en door het ondersteunen van ieders passie en intrinsieke motivatie kunnen we de samenleving beter maken en ontsluiten voor alle kinderen en jongeren. Sport, cultuur, vrij spel, coderen ... vanuit het kinderperspectief zijn ze gelijkwaardig.

Touria Aziz, ex-medewerker van D'Broej in Brussel, heeft deels gelijk als ze in deze krant stelt: 'Jongeren verzamelen rond een gemeenschappelijke passie als dans is nobel, maar jeugdwerk moet verder reiken dan dat. Anders dreigen kansarme jongeren af te vallen.' Maar evenzeer heb je binnen een krachtig jeugdwerk de individuele passie, goesting en motivatie van de kunsten nodig. Beide gaan hand in hand en versterken elkaar.

Omdat theater, dans, muziek, schilderen, tekenen, enzovoort, kinderen empoweren, doen ze sociale ongelijkheid gedeeltelijk of zelfs volledig verdwijnen. Schrijf kinderen en jongeren en hun toekomstdromen niet zomaar weg met een wervende titel.

Amber Vansintjan, Stefaan Vandelacluze (Bamm!), Dirk De Lathouwer, Ellen Verheyen (Musical On Stage), Filip Langenbick (Amadeo Kollektif), Inge Goddijn (Larf!), Kaat Haest (Piazza!), Marina Haerbos (Jeugd & Dans), Pieter Quaghebeur (Das Kunst), Pol Coussement (Passerelle), Stefan Van Guyse (Jeugdtheater Ondersteboven), Wouter Elen (Villa Basta).